

KUR'ÂNIN MAHLUK OLUP OLMADIĞI HK. (4)

(...dünden devam)

Araplarda Şikk ve Satîh gibi kâhinler vardı. Bunlardan kimisi, kendisinin cinden bir tâbii ve Reî'si yani gözüne görünen güzeli, perisi olup kendisine haberler getirdiğini sanırdı. Kimisi de soran kimsenin sözünden, işinden, halinden sonuçlar çıkararak işleri bileceğini zannederdi ki buna *"Arrâf"*

da denirdi. Çalınmış olan ve yiten şeyin yerini bildiğini iddiâ eden gibi (Lisânu'l-Arab: 3/309-310). Râğib da gerek kâhinin, gerek 'Arrâf'ın gizli, geçmiş şeyleri bir çeşit zan ile haber veren kimse olduğunu ve bu iki sanatın kâh hatâ, kâh isâbet edeceğini söyler. Ahkâm-i nücûm, reml, cıfr, türlü falcılıkla bakıcılık, manyatizm, ispiritizm, psişizm, metapsişizm gibi ruhsal durumlarda med-yumluk yapan, onunla uğraşan böyle kimseler her zaman buluna-gel-miştir (Hak Dini: 7/5343-44).

Hiz. Peygamber'in, *"Arrâf'a, ya da kâhine gidip ondan haber soran kimse, Muhammed'e indirileni inkâr etmiş olur"* dediği rivayet edilir (Tirmizî, Tahâret: 102; İbn Mâce, Tahâret: 122; Dârimî, Vudû': 114; İbn Hanbel: 2/408, 429, 476). Başka bir rivayette de hadis şöyledir: *"Arrâf'a gidip ona bir şey soran ve onun söylediğini doğrulayanın kırk gece namazı kabul edilmez"* (Müslim, Selâm: 125; İbn Hanbel: 2/429, 4/68).

Bu hadisler, kehânet, 'arâfet, müneccimlik ibi kesin bir temeli olmayan, insanları vehimlere, kuşkulara, hattâ kavga ve düşmanlıklara düşüren şeylerden kaçındırmak amacını taşır. Gaybı Allah'tan başka kimse bilmez. Kur'ân kâhin, 'arrâf, şâir sözü değil, değerli bir Tanrı elçisi melek ruhun, Hiz. Muhammed'e vahyidir.

44-52'nci âyetlerde eğer Hiz. Muhammed (s.a.v.), Kur'ân sözlerini kendiliğinden uydurup Allah'ın sözü diye iddiâ etmiş olsa; Allah'ın, onun sağını yani elini veya gücünü, kuvvetini kendisinden alacağı, sonra onun can damarını keseceği; yani boynunu vuracağı, ondan öcünü alacağı; hiç kimsenin onu, Allah'ın elinden kurtaramayacağı bildirilmekte ve Kur'-ân'ın, aslâ Hiz. Muhammed'in uydurduğu bir söz olmayıp şirkten, kötü işlerden korunanlar için bir öğüt olarak Allah tarafından indirildiği vurgulanmaktadır. Korunanlar, Kur'ân'a inanıp ondan öğüt alırlar; ama dünyaya meyledenler, onu yalanlarlar.

İşte Hiz. Muhammed(s.a.v.)in vahiy durumundaki sarsıntılarını gören Araplar, onun da kâhin ve şâir gibi cinle temas kuran, cinnin etkisiyle konuşan bir insan olduğunu sanarak ona kâh kâhin, kâh şâir, kâh mecnun, kâh sâhir demişlerdi.

(devamı yarın..)